

Catalanisme i immigració

FRANCESC CODINA

AVUI, 22 de gener del 2010

L'alcalde de Vic té tota la raó quan critica el govern central per no aplicar la llei d'estrangeria i per no proporcionar els recursos necessaris als municipis amb més immigració. Però no en té gens quan defensa excloure els immigrants irregulars del padró. Aquesta mesura, revocada per imperatiu legal, si s'hagués aplicat, hauria dificultat la gestió de la immigració a la ciutat, perquè, entre altres coses, n'hauria ocultat la magnitud real.

Costa de creure que el govern de Vic no fos conscient des del principi que la iniciativa no prosperaria. Cosa que fa pensar que ha actuat mogut pel neguit electoral que la Plataforma per Catalunya (PxC) provoca en CiU i el PSC, els dos socis principals de la coalició governant. L'afer de Vic ha convertit la immigració en el tema estrella de la pugna partidista. El PP reclama ara mesures restrictives, obviant que els governs de José María Aznar van impulsar un model econòmic basat en la mà d'obra barata i la tolerància de l'economia submergida, el veritable *efecte crida* de la immigració. En el camp del catalanisme creix la temptació d'utilitzar el malestar que provoca el fenomen migratori, un malestar que també té un component identitari. El suport que CiU ha donat al gest de l'alcalde Vic potser va en aquesta línia.

Des dels orígens, el catalanisme ha maldat per atreure amplis sectors procedents de les successives onades migratòries. El fet d'haver combatut el més mínim gest d'hostilitat envers aquests col·lectius ha

contribuït a l'èxit social del moviment, que avui és lleugerament majoritari en una societat on els catalans de soca-rel són minoritaris. Tant de bo el tacticisme electoral no posi ara en perill aquesta hegemonia.